

Що е това?

Що е това, което ни каза?¹⁾

Всъка една сила въ свъта се познава по резултатите си; всъко едно дърво — по своя плодъ; всъка една култура — по хората, които живеят въ тази култура; всъка една религия — по своите богомолци. Лъкарите, свещениците, всички професии се познават по нъщо.

Всички хора днесъ казватъ: ние тръбва да имаме строго определени възгледи за живота! Въ която църква и да влъзете, ще кажатъ: тръбва да бждемъ набожни! Но, ако попитате хората, що е набожностъ, какво ще отговорятъ? Лъкарите казватъ, че лъкарътъ тръбва да биде добъръ. Въ какво седи добрината на единъ лъкаръ? — Добриятъ лъкаръ тръбва да се моли да нъма никакви болести въ свъта. Щомъ се моли да има болести, той не е добър лъкаръ. Добриятъ адвокатъ тръбва да се моли да нъма дъла, да не се карать хората, да не спорятъ помежду си. Питамъ: ами тогава гдъ ще остане адвокатството?

Прѣставете си сега вие единъ свѣтъ, дѣто хората нито умирать, нито се раждатъ, нито оistarѣватъ. Ние казваме, че човѣкъ тръбва да се роди, тръбва да расте, да порасне, да умре, и за туй, като наближи краятъ, започва да мисли кой ще го зарови, какъ ще го заровята, кждѣ ще го заровята, съ какви дрехи ще го облѣкатъ, гдѣ ще му бжде гробътъ, какъвъ надпись ще има и т. н. Нѣкакво голѣмо величие е той! Е, казватъ, тукъ нѣкакъвъ великанъ поетъ умрѣлъ! Азъ не вѣрвамъ въ поети, които умирать. Тукъ казватъ, лежи заровенъ еди-кой си почтенъ човѣкъ, глава на църквата билъ. Азъ не вѣрвамъ въ глава на църквата, който умрѣлъ. Тукъ лежи единъ виденъ лъкаръ, който

¹⁾ Иоана 16:17.